

DELFTSE TOEREN | *Div: Sex Sex Sex/Some Way (1988)*
Delftsche Courant, 4/11/2002

Sex Sex Sex, van de Delftse bouwkunde-band *Div*, werd door sommige critici in 1988 gezien als de beste Nederlandse single van het jaar. Art Zaaijer, zanger en saxofonist: "De Beatles zongen over *love, love, love*. Daar is maar één vervolg op en dat is *sex, sex, sex*. Dat vonden we een slimme vondst". Het nummer gaat over (de angst voor) AIDS, een ziekte die in die tijd als een reëel gevaar opdoemde. 'The people are scared to kiss', zingt de sombere Zaaijer, die meende dat iedereen in de toekomst 'wrapped up in rubber' zou zijn.

Volgens Oor's popencyclopedie was *Div*, vanwege het experimentele geluid, een van de interessantste Nederlandse bands uit die tijd. Zaaijer: "Eigenlijk vond ik onze muziek niet zo bijzonder afwijkend. Maar toen ik er jaren later nog eens goed naar luisterde, kwam ik tot mijn grote schrik bijna alleen maar bluesaccoorden tegen. De eeuwige voorspelbaarheid in accoorden, die veel popmuziek eigen is, ontbrak bij ons geheel. De slaggitaar die een solide basis legt, niet alleen in accoorden maar ook in ritme, was ons vreemd. Veel mensen vonden onze muziek daardoor 'leuk, maar vermoeiend', haha".

Kraakcircuit

Div maakte opzweepende muziek, met strakke, funky ritmes. De groep trad veel op in het kraak- en demonstrantencircuit, hoewel de - aanvankelijk Nederlandstalige - abstracte en absurdistische teksten allesbehalve politiek getint waren. Twee jaar voordat *Sex Sex Sex* verscheen, bleek de voorgaande single *Heart* het al aardig te doen in het alternatieve clubcircuit. *Sex Sex Sex* bleek toegankelijker en sloeg ook aan in de gangbaardere discotheken.

"We streefden beslist niet naar een top-40 notering, met alle bijverschijnselen vandien. Het was meer de fascinatie voor het fenomeen 'hit' dat ons bezighield: ontstaat een hit gewoon of kan je bewust een hit schrijven. We hebben er een jaar lang - heel ambachtelijk - aan gesleuteld. Daarnaast wilden we uit het cult- en clubcircuit komen. Dat kenden we na vijf jaar wel. Met een hit hoopten we meer buitenlandse optredens te kunnen genereren".

Binnen drie dagen had platenmaatschappij Boudisque de complete oplage ('1500 of 2000', aldus Zaaijer) afgezet. De detailhandel bestookte Boudisque met bijbestellingen, maar de plaat werd niet bijgeperst.

"We begrepen er niks van. Je maakt een nummer waar veel vraag naar is en waar de platenmaatschappij geld aan kan verdienen. Maar zo bleek het niet te werken. Misschien kwam het door de wat chaotische organisatie van Boudisque. Hun hoofdtoko was het distribueren van allerlei importplaten. Het waren meer hobbyisten dan zakenlui".

Tokyo

Sex Sex Sex was ook buiten Nederland populair. "In een of andere dance-hitlijst in Boston bleek hij op 3 te staan. Een vriend was de plaat tegengekomen in een zaakje in Tokyo. Hij werd op Franse en Zweedse regionale zenders gedraaid, ook in Zwitserland en Duitsland was-ie bekend".

Het nummer zou ook op de lp/cd *Jam* terechtkomen. "We hadden nog een aantal nummers gemaakt, die qua sfeer goed aansloten bij de single. Het zou een herkansing voor *Sex Sex Sex* worden, we hadden er hoge verwachtingen van". Maar tot verbazing van Zaaijer c.s. bracht Boudisque het geplande album niet uit. Teleurgesteld legden de leden zich toe op hun respectieve andere werkzaamheden. Voor bassist Marc de Reus was dat het produceren van andere groepen, drummer Michel Schoots was druk doende als bandlid van the Urban Dance Squad en Art Zaaijer, die tegenwoordig - net als gitarist Niek Slobbe - zijn eigen architectenbureau runt in Amsterdam, kreeg het druk als medewerker op het bureau van Rem Koolhaas.

Een jaar later bracht Boudisque *Jam* alsnog uit, maar in feite bestond *Div* toen al niet meer als actieve band. Kort daarna viel de groep definitief uiteen.

Jimmy Tigges